

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ & ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ

είνε ο καπετάν Στέφανος ο Δίμτσιος ή δχι; Νά, τὸ σπουδαίωτο ζήτημα ποὺ ἀπασχολεῖ τις ἡμέρες αὐτὲς τοὺς κύκλους τῶν Ἀθηναίων Βουλγαροφίλων.

Ἐνας γαρσιὸς δημοσιογράφος ἀνέλαβε, καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφή του μάλιστα, νὰ μᾶς πείσῃ πὼς ὁ καπετάν Στέφανος εἶνε Μακεδονικώτερος κι' ἀπ' αὐτὸν τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ἀκόμα. Δυὸ Μακεδόνες, ἐνεργούντες καὶ ὡς πλερεξούσιοι τῶν κενταύθα συμπαιρωτῶν τῶν ἑποστιαρίζουν τὸ ἐναντίον. Ὁ κ. Δημοσιογράφος καθόλου παρόδοσον νὰ δευτερολογίῃσι. Οἱ Μακεδόνες θὰ τὸν μνηθοῦν. Καὶ ἐνῶ ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά θὰ ἐξακολουθῆ ἡ συζήτησι, ἀπὸ τὴν ἄλλῃ ὁ καπετάν Στέφανος θὰ πιάσῃ ἀνενόχλητα τὸν ρόλο του, ποζάρων ὡς Βουλγαροφίλος στὴν Ἀθήνα καὶ ὡς Ἑλληνοφίλος στὴν Σόφει.

Στὸ ζήτημ' αὐτὸ ἀπάνω, ἀντὶ νὰ ποῦμε τὴν γνώμη μας, σὰς περιβόητ' ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸ γράμμα ποὺ μᾶς ἔστειλε κάποιος φίλος μας ποὺ ἔτιχε νὰ γνωρίσῃ καλὰ κι' ἀπὸ συμπ' τοὺς Βουλγάρους. Διαβίστε το! Θὰ σὰς κἀνῃ καλὸ!

Ἐνας μαθητὴς Βουλγάρους ποὺ ἤφτασε ἔως στὴν τρίτη τάξη τοῦ Γυμνασίου, εἶνε σφώτερος κ' ἐξυπνότερος ἀπὸ πολλοὺς μας Ἀκαδημαϊκοὺς πολίτες. Ἱστορία ξέρει ἀρκετῆ, ἀπὸ φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα καταλαβαίνει, φυσικῆς καὶ χημείας κτλ. ἔχει γνώσεις, ὅσες τοῦ χρειάζονται. Καὶ τὸ κυριώτερο ξέρει νὰ σκέπτεται ἀπάνω σ' αὐτὰ ποὺ ξέρει.

Στὴν Βουλγαρία ἔχουν μεταφρασθεῖ τὰ καλύτερα ἔργα ἀπὸ τὴν παγκόσμια φιλολογία, κ' εἶνε γνωρισμένοι καὶ μετὰ τοὺς καλλίτερους μουσικοὺς. Στὰ λόγους λογῶν λογῶν, ἀθλητικοὺς καὶ ἀλληλοδακτικοὺς, ἔχουν, βιβλιοθῆκες σὲ πόλεις καὶ σὲ χωριά καὶ σὲ σκο-

λειά, ἔχουν. Καὶ τί δὲν ἔχουν; Σὲν τὰ συλλογίζουμαι ὅλα ποὺ ἔγιναν μέσα σὲ εἴκοσι χρόνια, ἀεὼ: Κατ' ἐμὴν Ἑλλάδα! Καὶ παρηγοριέμαι μόνον ποὺ σκέφτομαι πὼς ἴσως ὁλ' αὐτὴ ἡ πρόοδος νᾶνε καὶ κομμάτι φαινομενικῆ, βεβιασμένη. Κατ' ἐμὴν Ἑλλάδα!..»

Καὶ τὸ συμπέρασμα, ἔτσι γιὰ νὰ περῶ ἡ ὥρα: — Ἐνῶ οἱ Βούλγαροι δουλεύουν, ἐμεῖς ἐδῶ, οἱ φιμωμένοι, ἀντὶ νὰ τοὺς μνηθοῦμε, χανόμεστε γιὰ νὰ ποδείξουμε ἂν εἶναι Ἑλληνας ἢ Βούλγαρος ἓνας κρεμανταλάς, ποὺ ὀπλίζεται, ἀνάλογα μετὰ τις περιστάσεις, πότε μετὰ τὴν ψαλίδα τοῦ θραγκορράφτη καὶ πότε μετὰ τὴν περικεφαλαία τοῦ Δὸν Κιχότου. Δὲν πᾶμε νὰ κουρευόμαστε μετὰ τὰ χάλια μας!..

ΜΙΑ ΦΟΡΑ

ἀκόμα σώζεται ὁ κ. Δηλιγιάννης τῆ ἐπεμβάσει τῶν Δυνάμεων. Τὴν πρώτη φορά στὸ 86 μετὰ τὸν ἀποκλεισμό. Τὴν δεύτερη φορά τώρα, μετὰ τις διπλωματικὲς παραστάσεις, ἓνα εἶδος ἀποκλεισμοῦ κι' αὐτὲς, γιὰ τὸ μονοπώλιο.

Στὰ 97 τὸν ἄρρησαν χωρὶς ἀποκλεισμό—πὼς τὸν ἐπερίμενε καὶ τότε!—καὶ γι' αὐτὸ ἔκανε τὸν πόλεμο.

Τί θὰ πῆ τὴν τὴν «φίλους συμπολίτας», τὸ ξέρει ἀπὸ τοὺς παληοὺς καλοὺς καιροὺς τοῦ Ροῦμπολδ:

— Ἦθέλαμε νὰ ψηφίσουμε, φίλοι συμπολίται, τὸ μονοπώλιον τῆς σταφίδος, ἀλλ' αἱ Δυνάμεις μᾶς ἐμπόδιζαν!

Ἐὐτυχῶς τοῦχει μείνει ἓνα χέρι γερὸ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου ἀποκλεισμοῦ, γιὰ νὰ τὸ θυσίασῃ ὑπὲρ τῆς φιλιότητος πατριδοῦ, διαβεβαιώνοντας τὸν Πανελλήνιον ὅτι προτιμάει, ὅπως καὶ τότε νὰ κόψῃ τὸ χέρι του, παρὰ νὰ ὑπογράψῃ τὸ σταφιδικὸ ἀποκλεισμό.

Στὸ Χατζιδάκι (ἢ Χατζιδάκι)

Ἄφου δὲ θέλει μαλλιάρης νὰ γίνῃ ὁ Χατζιδάκης, ἄς γίνῃ Κασσιδάκης.

Κ. Τεφάρικης ΠΟΛΙΤΙΚΑ

καὶ διπλωματικὰ ἔρθον, ἔρχιστε νὰ δημοσιεύῃ κάπου τις ἡμέρες αὐτὲς ἓνα ἀπὸ τοὺς δεσποτάδες μας.

Πολλοὶ παρεξενεύτηκαν γι' αὐτὸ, δὲν ἔχουν ὅμως δίκιο. Ἄφου ἡ Ἑκκλησία μας πιά διωρθώθηκε, τὴν ἔβριζαν οἱ δεσποτάδες μας στὴν πολιτικὴ, γιὰ νὰ

βρίσκονται σὲ δουλειὰ καὶ γιὰ νὰ μὴ παραχοντραίνουν ἀπὸ τὸ καθισιό.

Plau lite cives! Τί περιμένετε;

Ἡ Κοινὴ Γνώμη

ΚΟΡΜΠΕΤ-ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Φίλτατε «Νουμά»

Ἀνεγνώσατε βεβαίως τὴν συνέντευξιν τοῦ ἀναχωρούντος Κόρμπετ καὶ τὴν (ὑποτιθεμένην) ἀπάντησιν τοῦ προασπιστοῦ τοῦ Συντάγματος Δηλιγιάννη.

Ἀκριβῶς καὶ ταυτοχρόνως κάπου ἀνεγνώσαμεν: ἢ μικροφιλοτιμία εἶνε ἰδίωμα τῶν κοινῶν ἀνθρώπων· οἱ μεγάλοι ἄνδρες δὲν ἀποποιούνται πολλὰκις νὰ δέχονται τὰς συμβουλὰς καὶ νὰ γίνωνται ὄργανα τῆς γνώμης ἄλλων ἀνθρώπων, ὅταν εἶνε πεπεισμένοι περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν· ὁ Mirabeau διὰ ξένην τινὰ γνώμην εἶπεν «θᾶναι νὰ εἶνε κατ'ἀλληλος πρὸς τὸν σκοπὸν» καὶ πράγματι τὴν οἰκειοποιήθη. Μήπως διότι ὁ Κόρμπετ ἀνεκάλυψε στὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δηλιγιάννη δύο ἐπὶ πλέον ἑκατομμύρια; ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δίδοντες γνώμας, συμβουλὰς κλπ. ἐνόουν πολὺ καλὰ ὅτι δὲν τοὺς εἶνε ἐπιτετραμμένον ν' ἀνακατευθοῦν εἰς τὰ τοῦ Κράτους· ἀλλὰ νὰ μὴν τοὺς συμβουλευόμεθα; νὰ μὴν ἀκούσωμεν τὰς ἀκαδημαϊκὰς (ἔστω) γνώμας των, ἀφῶ ὅλοι οἱ περιήρημοι οἰκονομολόγοι τῆς Ἑλλάδος ἐφίνισαν ὅτι ἦσαν καὶ εἶνε τὸ γλυκοῦ νεροῦ, ὅλοι ἐχυντάκωσαν τὴν Ἐφοροστάειαν; Ὅταν ἐφέραμεν διοργανώτας τοῦ ἐνός καὶ ἄλλου κλάδου τοὺς ἀνερίζαμεν εἰς τὴν τοῦ Κράτους ἢ συμβουλευτικοὺς τοὺς ἐκάναμεν; ἀφῶ ἔχομεν ξένους οἰκονομολόγους, γνωρίζοντας πλέον καλῶς τὰ κατ' ἡμᾶς δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς διδάξωσι νὰ ἀναδιοργανώσωμεν ὅλα τὰ οἰκονομικὰ μας, τὰς φορολογίας μας κλπ., κλπ., νὰ ἐκθέσωσι ἓν σύστημα οἰκονομολογικόν, νὰ τὸ ἴδωμεν, νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, νὰ τὸ χωνεύσωμεν καὶ κατόπιν νὰ τὸ ἀκολουθήσωμεν; ἢ οὕτω θὰ ἐπιβουλευθῶσι τὰ Συνταγματικὰ δικαιώματα (Κύριε Δηλιγιάννη) τοῦ Κράτους;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Μένιππον. Ἄς λέν κι' ἄς γράσωσι ὅτι θέλουν. Λίγο μᾶς νοιάζει. Ἄν δὲν θέλουν νὰ τὸ ἴδουν αὐτοὶ, τὸ βλέπουν ἄλλοι, ξένοι τὴν πατρίδα, ἀλλὰ περισσό-

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ „ΝΟΥΜΑΙ“

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΤΙΜΩΝΑΣ Ο ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ

ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ

(Ὁ Δίας φέρει. Ὁ Ἑρμῆς κι' ὁ Πλούτος κάνουν μερικὰ βήματα κ' ὄσπερα σταματοῦν.)

Ἑρμῆς. Ἑμπρός, τραβᾶμε, Πλούτε· μά τί εἶν' αὐτός; κουτσαίνεις; Λασημόνησα, ὦ εὐγενῆ μου, πὼς δὲν εἶσαι μόνον στραβὸς μα καὶ κουτσός.

Πλούτος. Δὲ τὸ παθαίνω πάντ' αὐτὸ, Ἑρμῆ· παρὰ σὺν πηγαίνω σὲ κανένα σταλμένος ἀπ' τὸ Δία, δὲν ξέρω κ' ἐγὼ πὼς, εἶμαι ἀρροσάλευτος; καὶ κουτσός κι' ἀπ' τὰ δυὸ πόδια, ποὺ μόλις μπορῶ νὰ φτάσω στὸ τέλος, ἀφῶ καμμιά φορά ἐκεῖνος, ποὺ

με περιμένει, ἔχει γεράσει προτῆτερα. Μὰ ὅταν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀπαλλαγθῶ ἀπὸ κανένα, θὰ με δεῖς με φτερά, πάλι πῶς γρήγορο κι' ἀπ' τὰ δνεῖρα σὺν νὰ ποῦμε ἄμα πέσει ἢ ὑσπληγγα κ' ἐγὼ ἀμέσως ἀναδείχνομαι νικητὴς, πηδώντας ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ στάδιο, χωρὶς καμμιά φορά νὰ με δοῦν κ' οἱ θεαταῖς.

Ἑρμῆς. Δὲν εἶνε ἀλήθειαι αὐτὰ, ποὺ λές· ἐγὼ τουλάχιστο μπορῶ νὰ σοῦ πῶ πολλοὺς, ποὺ ἔχτες δὲν εἶχαν οὔτε ὄβολο γιὰ ν' ἀγοράσουν θηλεία, καὶ ξάφνου σήμερα εἶνε πλούσιοι καὶ πολυέξοδοι καὶ βγαίνουν ἀμαξάδα με κάτισπρα ἄλογα, ἀφῶ αὐτοὶ οὔτε γαῖδοὺς δὲν εἶχαν ποτέ. Καὶ ὅμως φορῶντας πορφύρας καὶ χρυσὰ δαχτυλίδια γυρίζουν στὴν πόλη χωρὶς κ' οἱ ἴδιοι νὰ τὸ πιστεῖουν, εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν εἶνε ὄνειρο νᾶνε πλούσιοι.

Πλούτος. Αὐτὸ εἶνε ἄλλο Ἑρμῆ· καὶ τότες δὲν περπατῶ μετὰ τὰ πόδια μου, οὔτε ὁ Δίας με στέλνει σ' αὐτοὺς παρὰ ὁ Πλούτωνας, γιατί κι' αὐτός δίνει πλοῦτη κ' εἶνε ἀναγκοχέρης· τὸ λέει τουλάχιστο καὶ τὸ νόμά του. Ὄντας λοιπὸν εἶνε ἀνάγκη ν' ἀλλάξω σπῆτι ἀπ' τὸν ἓνα στὸν ἄλλο, ἀφῶ με κλείτουν μέσα στὴ διαθήκη καὶ με σφαλίσουν προσεχτικὰ, με σηκώνουν με βιά καὶ με μετακομίζουν· Κι' ὁ πεθαμένος (ποὺ ἄφησε τὴν κλη-

ρονομία) μένει ζαπλωμένος σὲ κενὰ σκοτεινὴ γωνία τοῦ σπιτιοῦ, σκεπασμένος ἀπ' τὰ γόνατα κι' ἀπάνου με κανά παλιοσέντονο, περιζήτητος στίς γάτες, κι' ὅσοι ἐλπίσανε σ' ἐμένα με προσμένουν στὴν ἀγορὰ μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, καθῶς περιμένουν τὸ γελιθὸν τὰ μικρὰ του κινουκουρίζοντας, ὅταν πετάει κοντὰ τους.

Κι' ἄμα βγάλουν τὴν σοραγίδα καὶ κόψουν τὴν κλωστὴ κι' ἀνοιχτεῖ ἡ διαθήκη καὶ φωνάξτε σ' ὄνομα τοῦ κινουόργιου μου ἀφέντη, ποὺ θᾶνε βέβαια ἢ κανένα συγγενὴς ἢ κάλικας, ἢ γυναικωτὸς δούλος, πολυάκριδος; γιατί ἦταν ἐρωμένος του, με ζουρισμένο ἀκόμα τὸ πρόσωπο, καλοπερωμένος ὁ παλληκαρᾶς; γιὰ τις διάφορες καὶ κάθε λογῆς γλύκες ποὺ τὸν δούλεψε, ἢ κ' ἔχει περάσει πιά ἢ μπόγιαξ του, ἐκεῖνος λοιπὸν, ὅποιος κι' ἂν εἶνε, ἀφῶ μ' ἀρπάξει μαζῆ μετὰ τὴ διαθήκη με φέρνει τραχάλα κι' ἂν τὸν ἔλεγον πρώτα Πύρριον ἢ Δρόμιονα ἢ Τίβιον ἀλλάξει τὸν ὄνομά του σὲ Μεγακλῆ ἢ Μεγάβυζο ἢ Πρώταρχο, ἀρίνοντας ἐκεῖνος, ποὺ τοῦ κάκου ἔχασκαν, νὰ κοιτάζονται ἀνακαταξῶ τους καὶ νὰ λυποῦνται στ' ἀληθινὰ, γιατί τοὺς ἔφυγε τέτοιο μαγιόψαρο μετὰ ἀπ' τὸ κορινέλο, ἀφῶ κατὰ πτε καὶ τὸ περσότερο δόλωμα. Μὰ κι' ὁ κινουόργιος ἀφέντης μου, ἀφῶ ριχτεῖ καταπάνου μου με

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΜΑΙΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Είς μεταλλικόν Ταμείον... Τραπεζικά γραμμάτια Ιονικής Τραπεζής... Κερματικά... Εξωτερ. λογαριασμοί... Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρν... Ὁμολ. Ἐθνικῶν δανείων... Προξοφλήσεις... Καθυστερήσεις... Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογρ... Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων... Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ... Δάνεια εἰς δῆμους λιμενας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα... Χορηγήσεις εἰς γεωργικὰ κτηματίας... Μετοχὴ εἰς ἐγχωρίους Ἐταιρίας... Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζαν Κρήτης... Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτημ. ἐξ ἀναγκαστ. ἐκποιήσεων... Ἐξοδα ἐγκαταστ. (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμματίων)... Διάφοροι λογαριασμοὶ... Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ... Ὑπηρεσίαι Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν... Λογαριασμὸς ἐξαγ. συμμετοχῆς Κυβερνήσε. εἰς κέρδη ἐκ τρ. γραμμ... Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἰππειροθεσσαλίας... Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζ. γραμμάτια)... Διάφορα

Table with 3 columns: Date (31 Μαΐου 1903, 30 Ἀπριλίου 1903), Balance 1903, Balance 1902. Rows include various financial categories like Ταμείον, Δάνειον, Ὁμολ., Προξοφλήσεις, Καθυστερήσεις, Δάνεια, Χορηγήσεις, Μετοχὴ, Συμμετοχὴ, Καταστήμ., Ἐξοδα, Διάφοροι, Διάφορα, ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ, Μετοχικὸν Κεφάλαιον, Ἀποθεματικὰ κεφάλαια, Τραπεζικὰ γραμμάτια, Καταθέσεις, Ἐπιταγὰι, Μερίσματα, Καταθ. Δημοσ. δάνειον, Διεθν. Οἶκ., Ὑπηρεσίαι, Καταθέσεις Δημοσίου, Ἐντ. κατάθ. Δημ., Καταθέσεις Δημοσ. εἰς τραπεζ. γραμμ., Καταθέσεις Δημοσ. εἰς τραπεζ. γραμμ. κατὰ τὸν Νόμον, Καταθ. ἔντοκοι, Λαχειοφόρον δάνειον, Ὑπηρεσίαι, Καταθέσεις Ταμειουτηρίου, Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, Διάφοροι λογαριασμοὶ, Διάφορα.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

τερο Ἑλληνας ἀπ' αὐτοῦς. Σ' ἓνα γράμμα του ἀπὸ τὸ Βερολίνο, ὁ κ. Dieterich μᾶς γράφει: «... ὁ «Νουμάς» μού κάνει τὴν εὐεργετικὴν ἐντύπωσιν μίαν ἀνοιξιότικην ἀναγέννησιν ὕστερ' ἀπὸ τὴν σκληρὴν παγωσὶα τοῦ χειμῶνα. Σὰς εὐχόμεναι εὐκρινῶς νὰ ἐπιτύχῃτε τὸν ἀγίο σκοπὸν σας νὰ γλυτώσατε τὸ ἀγνὸν δέντρο τῆς σωστῆς ἐθνικῆς ιδέας ἀπὸ κάθε λογῆς σκουλήκια καὶ σαρκίκα τοῦ κρυφοτρόπου τὰ τυφρὰ του βλαστάρια, γιὰ νὰ δυναμώσῃ καὶ πρηνίσῃ καὶ νὰ ζωγονήσῃ τὴν Ἀνατολήν. Διότι εἶμαι καταπιστέμενος πῶς μόνον ὁ Ἑλληνισμὸς μπορεῖ νὰ γίνῃ πρόμαχος πνευματικῆς προκοπῆς μέσα στὸ ἀρχαῖο χώμα τὸ Ἑλληνικόν. Ὅχι ἐκείνος ὁ Ἑλληνοτῆς ὁ τουρκοκρατημένος καὶ διασκαλοπατημένος, ποὺ καλλίτερα νὰ τον λῆθῃ κανεὶς Βυζαντινισμὸς, ποὺ τὸν χυπᾶτε τόσο θαρρετὰ καὶ ἐπιμονα, πρὸς ὁ νεογέννητος ὁ Ἑλληνισμὸς ποὺ προβάλλει ἀπὸ κάθε ἀράδα τοῦ φύλλου σας. Ἐκόντακα καμμίαν φορά νὰ ταπεινωθῶ γιὰ τὸ μέλλον τῆς φυλλῆς σας, τώρα πάλιν ἀναπνέω καὶ παίρνω θαρρὸς».

— I. Γ. Στυμν. Σεβαστὸ τὸ πέλμα σου. Δὲν στέλνεις τοῦλάχιστον τὴν διεύθυνσίν σου νὰ συνεννοούμεθα ταχυδρομικῶς; ἠθέλωμε νὰ εἶς ποῦμα κάτι ποὺ εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶς τὸ ποῦμα ἢ προσωρικῶς ἢ μὲ γραμματέστημο. Τὸ ἄρθρο καὶ ἡ ἀκοιὴ γινώσκῃ θὰ δημοσιευθοῦν. — κυριάν Σ. Δεγ. τὰ ἄλλα ψηφίσα δυσαναγνωστά. Θὰ δημοσιεύσωμε εὐχαρίστως τὰς παρατηρήσεις σας γιὰ τὰποκαλυπτήρια τῶν λογίων. ἂν μᾶς σταίητε καθαρογραμμένον τὸνομά σας. Ὅπως τόχῃτε γράψαι, δὲν ξέρουμε ποια ὑπογραφή νὰ βάλουμε ἀπὸ κάτω.— κ. Ν. Σ. Ὁ κ. Παρ. Γιαννοπούλες ἐσώπασε, ἴσως πρωτογενῶς, ἴσως καὶ γιὰ πάντα. Ὁ Πυρτιῆς θὰ ξαναγραφῇ. Εἰσὴ εὐχαριστημένος;

— κ. Ἀντισυμνοῦντα. Ἐραία. Εὐχαριστοῦμεν. Ἄν ἤμπορέσατε νὰ περάσατε τὴν Κυριακὴν τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ γραφεῖο, θὰ τίληγχε καλλίτερα.— κ. Κ. Διτάκη, θὰ δημοσιεύωσι καὶ αὐτὰ μὲ τὴν ἀράδα τους.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— «Ὁ Καρκίνος παρὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλλησιν ἰατροῖς» μελέτη ἱστορικῆ, τοῦ κ. Ἀριστ. Π. Κοῦζη, ὕψηλ. γιου, ἀριστευτακα καὶ σταφθεῖται ἐν τῷ ὑπο τῆς ἐν Ἀθῆναις ἰατρικῆς ἐταιρείας ἰατρομεινῶ Συμβουλευτικῶ ἀγῶνι τοῦ 1902, τοχῶσα δε καὶ τοῦ γιλιδραχμοῦ ἀλλοῦ.

— Τὸ «Ἀσυλὸν τῶν Ἀνιάτων» τὸ φιλανθρωπικώτατο αὐτὸ ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον τόσον θαυμασίως λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Κηλ. Μουσουδακη, ἐδημοσιεύει εἰς φυλλῶσιν τὴν λογοδοσίαν τοῦ περασμένου χρόνου. Ἡ μελέτη τῶν εὐεργετικῶν ἀριθμῶν πείθει ὅτι μὲ ὅση νοικοκυρωσιμὴ διαχειρίζονται τὰ χρέηματα του, μὲ ἄλλην πόσῃ φυλακφυρία Κυβερνήσεως καὶ ἰκοινωνία προσφέρουν τὴν ἀρωγὴν τους σ' αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξεται γενναϊότερα.

τὰ μούτρα, χωριάτης καὶ χοντροτόμαχος ἄνθρωπος, ποὺ τρέμει ἀκόμα τὸ λυτάρη καὶ, ἂν περνῶντας κανένας σκάσει τὸ καμτσίκι του στὸν ἄερα, τεντόνει τ' αὐτὸ του καὶ χαιρετάει τὸ μῦλο σὰν τὸ Παλάτι, καταντῆει ἀνυπόφορος πᾶς σ' ὄσους τὸν συναντοῦν, γιὰτὶ καὶ στὸν ἀσκαλωστὸν φέρνεται περὶ φαν καὶ ὄσους ἦσαν δούλοι μαζῆ του τοῦς χυπᾶει μὲ τὸ καμτσικί, δοκιμαζόντα. ἂν τοῦ πρέπουν καὶ αὐτοῦ τοῦ τᾶ πᾶτω, ὡς ποὺ ἡ ἀρὸν πέσει στὰ χέρια καμμιανῆς παστρικούλας ἢ θελήσει νὰ θρέρει ἄλογα ἢ μπιττευταῖ στὸν κῆλακα, ποὺ ἀμόνουν, ὅτι αὐτὸς εἶνε βέβαια ὁμορφότερος καὶ ἀπ' τὸ Νιρέα καὶ ἀπὸ σοὶ καλλίτερος ἀπ' τὸν Κέκορα καὶ τὸν Κόδρου καὶ πῶς ἐξυπνος ἀπ' τὸν Ὀδυστέα καὶ πλουσιότερος ἀπὸ δεκάξην Κροῖσους μαζῆ. Ἐοδεύει σὲ λίγο καὶ ἀποκαρρῆζικος ὅσα μαζευτήκανε λίγα-λίγα μὲ πολλὰς ἐπιφορῆς καὶ κλεψίης καὶ ἀτιμίας.

Ἐρημῆς. Τὰ λές ἀπάνου-κάτου ὅπως γίνονται. Μὰ ὅταν πηγαίνεις μοναχὸς σου, πῶς βρίζεις τὸ δρόμο, ἀφοῦ εἶσαι τόσο στραβός; ἢ πῶς ξεχωρίζεις σὲ ποιὸς σὲ στέλνει ὁ Δίας, ὅταν νομίσαι πῶς τοῦς ἀξίζει νὰ γίνουν πλούσιοι;

Ἰλιούτος. Καὶ πιστεύεις δὲ πῶς βρίζω ποιοὶ εἶνε; μὰ τὸν Δία καθόλου γιὰτὶ ἄλλιως, ἀφίνοντας τὸν Ἀριστείδη, δὲ θὰ πῆγαίνα στὸν Ἰππὸνικο καὶ στὸν Καλλία καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους Ἀθηναίους, ποὺ δὲν ἀξίζουσι οὐτε μονόλεπτο.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6 Ἰουνίου 1903

Ὁ Διευθυντῆς τοῦ Λογιστηρίου

Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΗΣ